

godtgørelse, har Ministeren selv kalkuleret, at det vil medføre et Underskud af 14,420 Kr., medens Telegrafvæsenets Underskud vil blive forøget med 205,635 Kr. Det vil med andre Ord sige, at der bliver en Merudgift paa disse tre Love tilsammen af 851,055 Kr. Og naar jeg samtidig tager Finanslovforslaget og ser, hvad Ministeren selv har budgetteret af Overskud paa Post- og Telegrafvæsenets Budgetter, saa vil det, naar jeg lægger Postvæsenets 79,044 Kr. til Telegrafvæsenets 52,200 Kr., blive tilsammen 131,244 Kr. Naar jeg saa trækker hans budgetterede Overskud fra disse budgetterede Underskud, komme vi til et Underskud af 719,000 Kr. i Henhold til disse Forslag til Lønningslove. Nu ved jeg godt, at Ministeren har foreslaaet, at disse Love først skulle træde i Kraft den 1ste Oktober næste Aar, saaledes at Forhøjelserne egentlig komme til at løbe paa det halve Finansaar, men man kan da ikke se paa den højtærede Ministers Forslag her, uden at man maa blive overbevist om, at der efter disse Forslags Gennemførelse, hvis den højtærede Minister venter at faa dem gennemførte, saaledes som han har forelagt dem, altsaa bliver et Underskud paa over 700,000 Kr. om Aaret. Hvor skal dette komme fra? Skal man tage det af Statskassen? Det har man efter Rigsdagens hidtidige Praksis ikke ønsket. Vi have fra 1870—88 efter Statsregnskaberne haft et Overskud af 4,600,000 Kr. paa Postvæsenets Budget, og her i Motiverne staar opført et Overskud paa lidt over 2 Mill. Kr. fra 1886—99, nøjagtigt 2,172,000 Kr. Det giver et Overskud i de sidste 29 Aar af ca. 6½ Mill. Kr., d. v. s. 220,000 Kr. om Aaret, saaledes at Postvæsenets Overskud hidtil har kunnet dække Telegrafvæsenets Underskud. Men er det nu Meningen, at Staten skal bære disse Underskud, som formentlig ville komme her? Nu tænker jeg mig, at den højtærede Minister vil sige: Ja, men Stigningen har hidtil været saa stor, at den formentlig ogsaa fremdeles vil vokse og vokse saaledes, at Underskudet ikke bliver saa stort; vi have ifølge Statsregnskaberne tidligere haft mindre Underskud paa enkelte Aar, som ere blevne dækkede ved betydeligt større Overskud senere. Det kan være, at Udviklingen vil gaa i den Grad fremad, at Postvæsenet som hidtil vil faa stærkt stigende Indtægter; men det er dog vistnok tvivlsomt; thi Udviklingen kræver stadig større Personale og flere Penge, og saaledes som Tiderne stille sig nu, da Toldindtægterne, efter at der er

forløbet tre Kvartaler af dette Aar, ikke vise samme Fremgang som tidligere, men stagnerer, er det ikke godt at vide, om det ikke ogsaa vil indvirke paa Postvæsenet, saaledes at Brevsenderne, Pakke- og Pengeforsendelserne blive forholdsvis færre. Hvis vi gaa en arbejdsløs Vinter imøde, hvis vi gaa Tider imøde, hvor Udviklingen ikke viser saa rask en Vækst, ville Postvæsenets Indtægter ganske naturligt heller ikke stige i samme Grad, og saa kan det ikke være andet, end at der maa blive Underskud og betydeligt Underskud. Hvad har den højtærede Minister tænkt herom? Har han maaske tænkt sig at tage det af Statskassen? Dens Forhold synes ikke for Tiden at være saa overvejende gunstig; naar der er Tale om Skattelove og Skattelettelser for Befolkningen, hedder det, at Statskassen ikke kan taale det. Eller har Ministeren maaske tænkt paa en Forhøjelse af Brevporto eller Porto for Aviser? Vi have jo en Porto for Breve af 8 Øre og paa Brevkort af 5 Øre, og hvis man f. Eks. tager en Forhøjelse af 2 Øre for Breve og 1 Øre for Brevkort, altsaa en Porto af henholdsvis 10 og 6 Øre, vil dette give en Indtægt af henvend 1,200,000 Kr. aarlig, og hvis man lægger ½ Øre paa pr. Avis, bliver dette en Indtægt af ca. 400,000 Kr. mere. Men jeg tror ikke, at Befolkningen i det hele taget ønsker at faa højere Afgift lagt paa sine Breve eller sine Aviser. Som sagt, det er et Spørgsmaal, som kan interessere Folketinget: Hvorfra skal Underskuddet dækkes? Vi kunne vel nok gaa ud fra, at Folketinget vil behandle dette Forslag med Velvilje, men selvfølgelig ogsaa give det en grundig Behandling, ligesom vi gjorde sidst, thi det trænger Forslaget ganske vist til. I øvrigt skal jeg sige, at det ikke kan være andet, end at der kan være god Grund til, ligesom man gjorde sidst, at gaa til store Nedsættelser fra Toppen af. Man ser f. Eks., at der for Generaldirektøren foreslaas en Begyndelsesløn paa 8,000 Kr., stigende med Alderstillæg til 9,600 Kr., medens han nu kun har 6,000 Kr.; altsaa han skal have en Begyndelsesløn, der er 2,000 Kr. større end tidligere, og han skal have sit fulde Alderstillæg i Løbet af 8 Aar som Maksimum i Stedet for, at det nu er 20 Aar. Naar Alderstillæget ogsaa regnes med, og han faar det paa 8 Aar i Stedet for paa 20 Aar som Maksimum, vil Forøgelsen, som sagt, kunne regnes ikke saa lidt mere end 2,000 Kr. Dersom man gaar til de næste: Overpostmesteren og Postinspektørerne,